

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5421200340
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2021:5421200340.7

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom 826 58 Bratislava, Bajkalská 19B, IČO: 36 062 235, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ PZ Staving, s.r.o., so sídlom 026 01 Dolný Kubín, Bysterecká 2971, IČO: 47 568 941, 2/ P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., prechodne bytom XXX XX M. XXXX/XX, o zaplatenie 7.276,98 s príslušenstvom, r o z s u d k o m p r e z m e š k a n i e žalovaného 2/, takto

rozhodol:

I. Žalovaný 2/ je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 7.276,98 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 09.05.2020 do zaplatenia do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, a to spoločne a nerozdielne so žalovaným 1/, o ktorého povinnosti zaplatiť rovnakú sumu a rovnaký úrok z omeškania už bolo rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/6/2021-58 zo dňa 25.03.2021, právoplatným dňa 27.04.2021.

II. Žalobca má voči žalovanému 2/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že pokiaľ ide o trovy konania vo výške 1.259,45 eur, o ktorých bolo vo vzťahu k žalovanému 1/ už rozhodnuté platobným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 6C/6/2021-58 zo dňa 25.03.2021, právoplatným dňa 27.04.2021, tieto sú žalovaní 1/ a 2 p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 09.03.2021, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ na zaplatenie sumy 7.276,98 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.276,98 eur od 09.05.2020 až do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 23.10.2019 spôsobil vodič - žalovaný 2/ predmetným vozidlom v dôsledku dopravnej nehody škodu na motorovom vozidle zn. N. s EČV: H., ktorého držiteľom bol v tom čase Z., bytom F. (ďalej len „poškodený“). Vzhľadom na to, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako to vyplýva z ustanovení § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 - vyššie uvedeného zákona povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol poškodenému dňa 01.04.2020 z poistného garančného fondu poistné plnenie vo výške 8.004,68 eur, z ktorého suma vo výške 727,70 eur predstavuje delegačný poplatok, na ktorý si žalobca nárok neuplatňuje. Podľa ust. § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. si žalobca listom zo dňa 08.04.2020 uplatnil u žalovaného 1/ náhradu poistného plnenia vo výške 7.276,98 eur. V liste bola uvedená lehota na zaplatenie dlžnej sumy do 08.05.2020. Podľa ust. § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. si žalobca listom zo dňa 14.09.2020 uplatnil u žalovaného 2/ náhradu poistného plnenia vo výške 7.276,98 eur. V liste bola uvedená lehota na zaplatenie dlžnej sumy do 08.05.2020. Žalovaní svoj dlh do dnešného dňa neuhradili ani len čiastočne. Žalobca splnil

svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 381/2001 Z. z. tým, že uhradil poškodenému škodu. Tým, že žalovaný 1/ nesplnil svoju zákonom stanovenú povinnosť v súlade s § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., vznikol žalobcovi voči žalovanému 1/ oprávnený nárok na základe ustanovenia § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 odseku 2 uvedeného zákona, na náhradu toho, čo za neho plnil. Žalobca zároveň poukazuje na to, že žalovaný 1/ zodpovedá podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a žalovaný 2/ zodpovedá podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

3. Tunajší súd podľa žaloby vydal platobný rozkaz č. k. 6C/6/2021-58 zo dňa 25.03.2021, ktorým zaviazal žalovaných 1/ a 2/, aby žalobcovi spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 7.276,98 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 7.276,98 eur od 09.05.2020 až do zaplatenia alebo v tej istej lehote podali odpor s vecným odôvodnením (výrok I.). V druhej výrokovej časti platobného rozkazu súd žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu spoločne a nerozdielne nahradili žalobcovi k rukám právneho zástupcu žalobcu trovy konania vo výške 1.259,45 eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 892,95 eur a iných trov konania vo výške 366,50 eur.

4. Vyššie uvedený platobný rozkaz vo vzťahu k žalovanému 1/ nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.04.2021.

5. Žalovaný 2/, proti platobnému rozkazu podal včas odpor, ktorý odôvodnil tým, že uvedená nehoda, ktorá sa stala dňa 23.10.2019 o 05:25 sa stala v pracovnom čase cestou do M. na vozidle, ktoré bolo poskytnuté firmou PZ Staving bolo v prenájme U., čiže muselo mať povinné zmluvné poistenie, keďže ho firma PZ Staving prenajímala U.. K odporu pripojil aj listinné dôkazy.

6. Na odpor reagoval žalobca vyjadrením, v ktorom uviedol, že na podklade výpisu z centrálnej evidencie motorových vozidiel bol v čase dopravnej nehody držiteľom a vlastníkom motorového vozidla žalovaný 1/. Žalovaný 2/ žiadnym spôsobom nenamietol, a teda je nesporné, že ako vodič dňa 23.10.2019 spôsobil vozidlom zn. N. s EČV: M. v dôsledku dopravnej nehody škodu na motorovom vozidle zn. N. s EČV: H., ktorého držiteľom bol v čase dopravnej nehody Z. (ďalej aj ako „poškodený“). Ust. § 3 ods. 1 č. 381/2001 Z. z. dovoľuje prevádzkovať vozidlo iba tomu, ktorého zodpovednosť je poistená, tzn. že k jazde je možné použiť len vozidlo, ku ktorému bola uzavretá poistná zmluva. Na druhej strane prevádzkovať poistené vozidlo nie je vôbec obmedzené, napr. len na osobu, ktorej zákon č. 381/2001 Z. z. ukladá v ust. § 3 povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu. Pokiaľ je vozidlo uvedené v poistnej zmluve a pokiaľ je k určitému vozidlu dojednaná poistná zmluva, sú pre prípad spôsobenia škody týmto vozidlom poistenými všetci, ktorí pripadajú do úvahy ako osoby zodpovedné za škodu. Poistenie sa vzťahuje ako na prevádzkovateľa, tak i na vodiča vozidla, ktorým bola škoda spôsobená. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo 134/2009: „Ustanovenie § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi....“ Žalobca je toho názoru, že voči žalovanému 2/ je potrebné vychádzať z rovnakého právneho základu ako voči držiteľovi, teda ide o nárok na náhradu plnenia, ktoré žalobca za nich oboch plnil poškodenému. Žalobca poskytol z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. na základe čoho má žalobca právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. na náhradu toho, čo za neho plnil (ust. § 24 ods. 7 zákon č. 381/2001 Z. z.). Citované ustanovenie zákona č. 381/2001 Z. z. je pritom vo vzťahu k Zákonu č. 40/1964 Zb. Občianskemu zákonníku (ďalej len „OZ“) špeciálny predpis upravujúci práva a povinnosti žalobcu pre prípad plnenia z poistného garančného fondu a nároky žalobcu plynúce z takéhoto plnenia. Vymedzenie osôb zodpovedných za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je riešené OZ hlavne v ustanoveniach § 420 a § 427 až § 431 OZ a zákon túto všeobecnú úpravu žiadnym spôsobom nemodifikuje. Zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla je upravená v ust. § 427 ods. 1 a zodpovednosť vodiča v ust. § 420 ods.1 OZ. Žalobca ohľadom tvrdení žalovaného 2/, že používal motorové vozidlo ako zamestnanec žalovaného 1/ v prvom rade uvádza, že žalovaný 2/ v

podanom odpore síce tvrdí, že v čase spôsobenia škody bol zamestnancom uvedenej spoločnosti, no na podporu svojich tvrdení o tom, že v rozhodnej dobe predmetnú škodu spôsobil skutočne pri výkone svojej pracovnej činnosti pre túto spoločnosť nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by bolo možné považovať za dostatočne relevantný k tomu, aby súd mohol mať uvedenú skutočnosť za riadne preukázanú. V tejto súvislosti je viac ako potrebné uviesť, že z priloženého potvrdia (navyše vystaveného úplne inou právnickou osobou!) doloženého k odporu žalovaného 2/ nijakým spôsobom nevyplýva, aký pracovný pomer (druh a rozsah pracovnej činnosti, doba trvania, práva a povinnosti zmluvných strán...) mal byť založený medzi touto spoločnosťou a žalovaným 2/ pracovnou zmluvou, pričom žiadna pracovná zmluva v konaní ani predložená nebola. Rovnako je potrebné poukázať na to, že uvedené „potvrdenie“ ani neobsahuje detailné označenie žalovaného 2/ (dátumom narodenia, prípadne iným nezameniteľným identifikátorom) na podklade čoho sa možno domnievať, že uvedené potvrdenie bolo vystavené len pre menovca žalovaného 2/. Rovnako tak z uvedeného potvrdenia ničím nevyplýva, v akom čase mali byť uvedené osoby v pracovnom pomere. V neposlednom rade je potrebné uviesť, že žalovaný 2/ žiadnym dôkazom nepreukazuje, že by ku spôsobeniu škody malo dôjsť v prejednávacom prípade pri plnení úloh pre takéhoto zamestnávateľa (ktorý by následne zodpovedal podľa ust. § 420 ods. 2 OZ namiesto škodcov) - pričom toto by nebolo preukázané ani v takom hypotetickom prípade, ak by žalovaný 2/ preukázal existenciu pracovného pomeru s treťou osobou ku dňu spôsobenia škody - nakoľko len samotným preukázaním existencie pracovného pomeru nie je preukázaný ani jeden z vyššie uvedených predpokladov podľa § 420 ods. 2 OZ, pričom dôkazné bremeno ohľadom týchto skutočností znáša žalovaný 2/. Žalobca s ohľadom na uvedené v celom rozsahu popiera účelové tvrdenia žalovaného 2/, v zmysle ktorých mala byť škoda spôsobená pri výkone činnosti pre inú osobu - a to najmä z dôvodu, že v súdenom prípade nebolo dosiaľ v konaní prihladnuc k predloženým dôkazom preukázané naplnenie ani len jedného z vyššie uvedených predpokladov a síce, že v rozhodnej dobe, kedy došlo k dopravnej nehode dňa 23.10.2019, bol žalovaný 2/ osobou vykonávajúcou činnosť pre iného, pri výkone ktorej došlo k spôsobeniu škody. Predloženie dokumentu „Potvrdenie“ pripojeného k odporu žalovaného 2/ (ďalej aj ako „Potvrdenie“) a teda, že menovaní sú zamestnancami spoločnosti Staving, s.r.o., však z objektívnych dôvodov nemôže preukázať skutočnosť, či k dopravnej nehode došlo pri plnení úloh v prospech predmetnej právnickej osoby. Zásadným kritériom pre záver, či v konkrétnom prípade bola škoda spôsobená v rámci činnosti pre inú osobu je miestny, časový a predovšetkým vecný (vnútorný, účelový) vzťah činnosti, pri ktorej bola škoda spôsobená, k prevádzkovej (obchodnej) činnosti inej osoby, teda či objektívne išlo o činnosť konanú pre túto osobu. Žalobca poukázal na Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13Cob/60/2015, v ktorom mal odvolací súd za to, že: „konštatovanie okresným súdom, že žalovaný v 2/ rade bol k dátumu škodovej udalosti ... zamestnancom žalovaného v 1/ rade, nebolo postačujúce pre aplikovanie ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka a zamietnutia žaloby voči žalovanému v 2/ rade, pretože ďalším zákonným predpokladom ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka je, že ku škode došlo pri plnení pracovných povinností žalovaného v 2/ rade. Vlastné šetrenie, ktoré uskutočnil okresný súd, a to výpis z obchodného registra žalovaného v 1/ rade a správa Sociálnej poisťovne preukázali len to, že žalovaný v 2/ rade bol k dátumu škodovej udalosti zamestnancom žalovaného v 1/ rade, ale dôkazy takto vykonané nepreukázali druhý zákonný predpoklad vyžadovaný ust. § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to že ku škodovej udalosti došlo pri výkone činnosti žalovaným v 2/ rade ako zamestnancom žalovaného v 1/ rade.“ Na základe uvedeného má žalobca za to, že tvrdenia žalovaného 2/ sú účelové a v tomto smere dosiaľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že v rozhodnej dobe vykonával závislú činnosť pre žalovaného 1/ a predmetnú dopravnú nehodu spôsobil v príčinnej súvislosti s vykonávaním týchto pracovných úloh. Len účelové tvrdenie žalovaného 2/ nemôže v žiadnom prípade v konaní preukazovať naplnenie náležitostí, ktoré si aplikácia ust. § 420 ods. 2 OZ vyžaduje. K tvrdeniam žalovaného 2/ o zodpovednosti K., ktoré žalovaný 2/ odvodzuje zo vzťahu, ktorý by mal byť založený na základe prenájmu dopravného prostriedku medzi žalovaným 1/ a K. žalobca uvádza, že toto tvrdenie žalovaného 2/ považuje za irelevantné, nakoľko žalovaný 2/ svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal. Na základe vyššie uvedeného žalobca popiera tvrdenia žalovaného 2/ a naďalej zotrváva voči nemu na podanej žalobe v celom rozsahu, pričom pre úplnosť k veci záverom uvádza, že konanie žalovaného 2/ považuje za prekvapivé, nakoľko žalovaný 2/ bol žalobcom opakovane kontaktovaný za účelom mimosúdneho uspokojenia pohľadávky, pričom v predsúdnom konaní vôbec netvrdil skutočnosť, uvedené v podanom odpore, ale tvrdil len to, že bez udania dôvodu odmieta uvedený dlh uhradiť. Ak by preto žalovaný 2/ bol v konaní úspešný (čo však žalobca, s ohľadom na vyššie uvedené v žiadnom prípade nepripúšťa a ani nepredpokladá), potom je podľa názoru žalobcu na mieste aplikácia ust. § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v zmysle ktorého: „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa“. Dôvod hodný osobitného zreteľa spočíva v správaní sa žalovaného 2/ pred podaním

žaloby, ktorý napriek opakovaným výzvam neposkytol žalobcovi žiadnu súčinnosť a najmä pre takúto nespôluprácu pred podaním žaloby (a neuvedenie podstatných informácií k prípadu) došlo voči jeho osobe k podaniu žaloby, nakoľko z dostupných informácií bola jeho pasívna legitímácia v tomto konaní zrejmá. S poukazom na vyššie uvedené žalobca zastáva názor, že žalovaný 2/ v odpore neuviedol žiadne relevantné skutočnosti a nepredložil žiadne relevantné dôkazy, ktoré by nárok žalobcu spochybňovali a na podanej žalobe žalobca trvá v celom rozsahu.

7. Vyššie uvedené vyjadrenie žalobcu bolo, spolu s uznesením č. k. 6C/6/2021-119 zo dňa 09.08.2021 (ktorým bol žalovaný 2/ vyzvaný, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu) žalovanému 2/ doručované na adresu jeho prechodného pobytu evidovaného v Registri obyvateľov SR (č. l. 49 spisu), ktorú tiež uviedol vo svojom odpore. Zásielka sa súdu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 11.08.2021 (č. l. 121 spisu), ktorý je podľa ust. § 111 ods. 3 v spojení s ust. § 106 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“) dňom jej doručenia.

8. Žalovaný 2/ tak na vyjadrenie žalobcu nereagoval a súd vo veci nariadil predbežné prejednanie sporu na deň 26.10.2021, na ktoré predvolal žalobcu (prostredníctvom jeho splnomocneného zástupcu) a žalovaného 2/. Žalovaný 2/ sa predbežného prejednanie sporu nezúčastnil, nakoľko predvolanie do času predbežného prejednanie sporu neprevzal a súdu nebola vrátená ani neprevzatá zásielka obsahujúca predvolanie. Zásielka sa vrátila ako neprevzatá dňa 27.10.2021.

9. Na predbežnom prejednaní sporu súd neurčil nový termín predbežného prejednanie sporu, pretože by to bolo, vzhľadom na nepreberanie zásielok zo strany žalovaného 2/, nadbytočné a tým nevhodné. Na predbežnom prejednaní sporu súd preto nariadil termín pojednávania na 30.11.2021. Predvolanie na pojednávania žalovaný 2/ neprevzal v odbernej lehote, pričom zásielka sa súdu vrátila dňa 18.11.2021, ktorý je dňom doručenia predvolania (§ 111 ods. 3 CSP v spojení s § 106 ods. 1 písm. a) CSP).

10. Žalovaný 2/ sa na pojednávania, napriek vyššie uvedenému riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil a svoju neúčast na pojednávani nijako neospravedlnil.

11. Na pojednávani prítomný splnomocnený zástupca žalobcu navrhol, aby súd o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

12. Podľa ust. § 274 CSP, na pojednávani rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávania vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávania bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

13. Nakoľko žalovaný 2/ sa na pojednávania, na ktoré bol včas a riadne predvolaný nedostavil, svoju neúčast na pojednávani nijako neospravedlnil a v predvolaní bol poučený o následku nedostavenia sa na pojednávania, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, súd vzhľadom na návrh žalobcu rozhodol na pojednávani o žalobe vo vzťahu ku žalovanému 2/ rozsudkom pre jeho zmeškanie, ktorým bolo žalobe vo vzťahu k nemu vyhovie, keďže išlo o žalobu podľa § 137 písm. a) CSP (žalobu o splnenie povinnosti).

14. V súvislosti s tým, že žalovaný 2/ nebol počas sporu úplne pasívny (podal odpor voči platobnému rozkazu a predložil s ním listinné dôkazy) súd uvádza, že táto skutočnosť nepredstavuje prekážku pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Tunajší súd tento právny názor opiera o právny záver NS SR vyslovený v jeho uznesení sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22.11.2018, keď NS SR nedospel k záveru o nesprávnom postupe odvolacieho súdu, ktorý v dovolaní napadnutom rozhodnutí uviedol, že „... ak sú splnené všetky podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného z dôvodu, že sa nedostavil na pojednávania, musí súd takýto rozsudok vydať,... skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávani podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca ...“. Z tohto právneho záveru vychádzal aj Krajský súd v Žiline v uznesení sp. zn. 14Cob/99/2020 zo dňa 25.11.2020.

15. Vzhľadom na to, že žalobca žiadal zaviazat žalovaných 1/ a 2/ k solidárnemu plneniu a vo vzťahu ku žalovanému 1/ už bolo o celej žalobe rozhodnuté platobným rozkazom, súd v tomto rozsudku, ktorým

už rozhodoval o žalobe len vo vzťahu ku žalovanému 2/ vo výrokovej časti rozsudku vyjadril solidárnosť plnenia oboch žalovaných.

16. Uvedenú solidárnosť súd vyjadril aj vo výroku o náhrade trov konania, na ktoré vznikol žalobcovi nárok podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v plnom rozsahu, a to vzhľadom na jeho celkový úspech. Túto solidárnosť však súd vyjadril len pokiaľ ide o úsek konania do vydania platobného rozkazu, pretože tento sa stal vo vzťahu ku žalovanému 1/ právoplatný v dôsledku toho, že žalovaný 1/ voči nemu odpor nepodal. Právoplatnosťou platobného rozkazu sa už žalovaný 1/ sporu nezúčastňoval (nemohol sa zúčastňovať), a tak pokiaľ ide o trovy konania, o ktorých nebolo rozhodnuté v platobnom rozkaze a ktoré vznikli po jeho právoplatnosti, povinnosť nahradiť ich žalobcovi súd uložil len žalovanému 2/.

17. Podľa ust. § 275 CSP odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

18. Identifikáciu procesného nároku obsahuje odsek 1 a 2 tohto odôvodnenia. Právny dôvod vydania tohto rozsudku je obsiahnutý v odsekoch 9 až 13 tohto odôvodnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku, pokiaľ ním bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie, odvolanie *n i e j e p r í p u s t n é*, okrem prípadu, že neboli na vydanie tohto rozsudku splnené podmienky (§ 356 písm. b) CSP). Odvolanie je potrebné podať do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Dolný Kubín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Voči výroku o trovách konania *m o ž n o* podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na tunajší súd.

Žalovaný *m ô ž e* do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel, podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením, ak z ospravedliteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, *m ô ž e* sa osoba oprávnená z rozhodnutia, po vykonateľnosti tohto rozhodnutia, domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.